

най-безогледенъ начинъ, за да не се ползувалъ другъ отъ тѣхния потъ. *Василъ Добреско* въ Букурещъ разправяше, че родителитѣ му, които по майка произлизали отъ привилегированъ сливенски родъ и имали огромни богатства, оставили голѣмъ „мюлкъ“ въ града. Много прѣселени сливенци сж идвали отсетнѣ въ Сливенъ да си търсятъ недвижимитѣ имоти и ако ги заварвали оцѣлѣли, продавали ги и пакъ си заминавали.

Турцитѣ губѣли отъ прѣселването, защото сливенци давали добри доходи на държавата, снабдявали я съ шаеци и аби, съ пушки, бинбарисъ и т. н. Името „*Исливне*“ е било познато не само между паши и везири, но и въ самия *Илдъзъ*. Когато султанъ Махмудъ се научилъ, че сливенци ще се прѣселятъ, той заповѣдалъ да му доведатъ единъ отъ сливенскитѣ по-влиятелни българи, за да го разпита за причинитѣ на изселването и му внуши да въздѣйствува на съгражданитѣ си да не се прѣселватъ. Працатъ хора изъ цѣлия Цариградъ да търсятъ сливенецъ и най-послѣ намиратъ такъвъ на *Балъ-капанъ*. Той билъ *Вълчанъ Чорбаджи*, търговецъ на кебета и др. вълнени издѣлия въ Цариградъ. Когато му извѣстили, че султана го вика, той изтрѣпналъ. Тѣй или иначе, *Вълчанъ* разбралъ отъ думитѣ на султана, че не е извиканъ да отговаря съ главата си за прѣселването на сливенци, но за молба да убѣди сливенци да не се прѣселватъ. Но било вече късно, защото сливенци трѣгнали. Султанъ Махмудъ обѣщалъ парична помощъ и други улеснения на тия, които ще се върнатъ. Разправя се, че самъ *Вълчанъ Чорбаджи* е билъ изпратенъ съ още двама висши турски чиновници, да убѣждаватъ сливенци изъ Влашко да се върнатъ въ родината си.

Вълчанъ Чорбаджи е ималъ възможность да обясни лично на султана причинитѣ на сливенското прѣселване и се възползувалъ отъ тоя случая да извоюва позволение да се доправи сливенската черква *Св. Димитръ*, да се намалятъ злоупотрѣбленята въ събирането на данцитѣ и да се унищожатъ обичая, споредъ които нѣкои сливенци по краищата на града били задължени да бератъ *шербетъ* съ крина и да правятъ отъ него *бимберисъ*. Този шербетъ, както се спомена и по-рано, се събиралъ вмѣсто данъкъ. Растѣлъ е въ голѣмо количество по *Хамамъ-Баиръ*, а най-вече около днешната *градска градина*, което мѣсто, почти въ гористо състояние, се е наричало *Шербетликъ*. *Вълчанъ Чорбаджи* е видѣлъ съ очитѣ си бѣчовкитѣ въ *Илдъза*, дѣто се намиралъ бимбериса отъ сливенския шербетъ.

Въобще, турското правителство се стрѣснало много отъ прѣселническото движение въ Сливенско и е употрѣбило всичко възможно да го спре.